

[Alfred Bøgh.]

men der er vel desværre lang vej tilbage endnu. I sin 13 punktts tale under erhvervsdebatten her den 9. november lovede statsministeren at se på mulighederne for lemper i afskrivningsreglerne og overveje en modernisering af bygningsafskrivningerne. Samtidig kom statsministeren ind på tanken om at indføre konjunkturbestemte afskrivningsregler. I senere udtalelser, bl. a. på et pressemøde den 14. november, har statsministeren tilsyneladende i hvert fald indtil videre opgivet de konjunkturbestemte afskrivninger. På visse punkter gav statsministeren på det nævnte pressemøde indrømmelser i retning af det forslag til folketingsbeslutning, som vi bl. a. drøfter her i dag, idet statsministeren talte om, at regeringen ville overveje at forkorte afskrivningstiden fra 50 år på industribygninger og 80 år på landbrugsbygninger. Samtidig nævnte statsministeren, at man overvejede afskrivning på visse industrianlæg, som hidtil ikke har kunnet afskrives, såsom kantiner, kontorbygninger og interne vej- og baneanlæg. Statsministeren sagde:

„Finansministeren er rede til at høre på, hvilke forslag erhvervene i øvrigt har.“
Men jeg må indrømme, at han tilføjede:

„Vi kan ikke vende tilbage til de gamle regler.“

I forhold til det lovforslag, som finansminister Henry Grünbaum fremsatte den 17. februar d. å. i folketinget, og som bl. a. gik ud på, at afskrivningsretten for varelagre og varepartier indkøbt på bindende kontrakt skulle afvikles i en 6 års periode og således helt bortfalde med skatteåret 1973-74, er der alligevel sket en vis udvikling, når man erindrer sig statsministerens udtalelser i folketinget den 9. november og ved presse-mødet den 14. november.

I finansministerens oprindelige forslag indgik i øvrigt også en stærkt begrænsende adgang til at foretage ekstraafskrivninger på bygninger, og der kan være god grund til, synes jeg, at minde om, hvad der var finansministerens oprindelige hensigter ved fremsættelsen i februar.

Hvis han dengang fuldt ud havde fået sin vilje, tør man næsten ikke tænke på de konsekvenser, det ville have fået for erhvervslivet.

Jeg kan ikke lade være med at minde finansministeren om, hvad der står i samarbejdsaftalen om afskrivningsreglerne, nemlig:

„Afskrivningsreglerne ændres for at modvirke, at de udnyttes til at skaffe utilsigtede skattefordele“.

Jeg kan ikke se, at vore forslag her i dag på nogen måde skulle være i strid med disse linjer — men det er måske heller ikke de linjer, der er afgørende, men derimod det forhold, at det, at afskrivningsreglerne overhovedet er nævnt i samarbejdsaftalen, betyder, at alle ændringer i disse, hvad enten forslag herom kommer fra regeringens side eller fra oppositionens, skal godkendes i det, vi kalder „det røde kabinet“, og dér sidder jo stadig SF's repræsentanter som garanti for, at regeringens politik på dette område ikke afgørende må svækkes.

Op så er vi da endt med at konstatere, at det, der på dette som på alle andre vigtige lovområder er til hinder for en fornuftig politik og en fornuftig forhandling her, er samarbejdet mellem de to arbejderpartier, som de ynder at kalde sig, således som dette samarbejde er fastlagt i deres fælles aftale.

Jeg tror, at der på arbejdspladserne ud over landet — de arbejdspladser, som netop i disse uger rammes af de stigende konkurrencevanskeligheder, som er skabt af den internationale konjunkturafmatning, af den engelske devaluering, men ikke mindst af regeringens forkerte erhvervspolitik — vil være stor tilfredshed, hvis man i dag erfarer, at regeringen er gået med til at føre afskrivningsreglerne tilbage til det, der gjaldt inden forringelsen, og til yderligere at foretage forbedringer på nogle punkter, hvor det vel forekommer rimeligt.

Der er i dag alvorlig fare for stigende arbejdsløshed, og mange erhvervsvirksomheder i en række brancher har voksende vanskeligheder. Det viser de firmalukninger og -indskrænkninger, som jo desværre er daglig læsning i aviserne. Det er derfor nødvendigt, at vi hurtigt gennemfører foranstaltninger, der stimulerer erhvervslivet. Det kan vore forslag være med til, hvis de gennemføres, og jeg opfordrer endnu en gang finansministeren og regeringen til at vise dem velvilje.